

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně
Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobců:

a) X
bytem X

b) X
bytem X

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Janou Svatoňovou
sídlem Na Pankráci 1062/58, 140 00 Praha

proti

žalovanému:

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci
sídlem Rumjancevova 149/10, 460 01 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Včasně podanou žalobou se žalobci domáhali zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrálního pracoviště Jablonec nad Nisou (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 25. 1. 2022, č. j. X, tak, že jeho výrok 1. byl nahrazen novým zněním: „*Nesouhlasu X a X s neprovedením opravy ze dne 19. 11. 2021, se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona.*“ a výrok 2. byl zcela vypuštěn.
2. Katastrální úřad obdržel návrh žalobců na opravu chyby v katastrálním operátu ze dne 16. 9. 2021, v němž žalobci žádali o odstranění změn výměr pozemků p. č. X, st. X a st. X, v k. ú. X, obec X, evidovaných na LV č. X. V návrhu na opravu chyby žalobci uvedli, že v souvislosti s vytyčením hranic pozemků zjistili, že dle údajů uvedených ve sbírce listin katastru nemovitostí se výměra pozemku p. č. X za posledních téměř 50 let několikrát změnila, a žádali o uvedení výměry pozemků do původního stavu z roku 1973. Celková výměra podle nich měla činit 2278 m². Dále žalobci v návrhu konstatovali, že s vytyčením hranic pozemků provedeným společností Geodézie Jizerky s.r.o. nesouhlasili a protokol o vytyčení hranice pozemků ze dne 24. 10. 2020 nepodepsali.
3. Návrh na opravu údajů přezkoumal katastrální úřad. Dne 20. 10. 2021 žalobcům oznámil, že opravu údajů katastru nemovitostí na základě jejich návrhu neprovedl. Konstatoval, že v roce 1995 byla v katastrálním území Skuhrov u Železného Brodu dokončena obnova katastrálního operátu novým mapováním. Platnost nového katastrálního operátu byla vyhlášena ke dni 1. 9. 1995. Při obnově katastrálního operátu byla výměra pozemkové parcely číslo X upřesněna z 2020 m² na nyní evidovanou 1962 m², výměra parcely číslo st. 590 ze 132 m² na nyní evidovanou 133 m², výměra parcely číslo st. 622 z 32 m² na nyní evidovanou 34 m². Katastrální úřad zdůraznil, že katastrální mapa platná do 1. 9. 1995 byla vyhotovena v měřítku 1:2880, což znamená, že jeden milimetr v mapovém podkladu odpovídá 2,88 metru v terénu. Tento údaj napovídá, že jak přesnost v zobrazení vlastnických hranic, tak přesnost určení výměry, byla v původní katastrální mapě z hlediska současné techniky méně přesná. Výměry pozemků byly určovány grafickým způsobem ze zobrazení parcel v katastrální mapě. Katastrální úřad dodal, že závaznými údaji katastru nemovitostí pro právní účely podle § 51 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), jsou parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území. Výměra není závazným údajem katastru nemovitostí a je závislá na průběhu hranic a metodě určení. Společností X byly v roce 2020 vytyčeny body z polního náčrtu číslo X. Tyto body jsou výsledkem obnovy katastrálního operátu, jedná se tedy o body hranic pozemků, které byly označeny při mapování v etapě zjišťování hranic v součinnosti s vlastníky pozemků, následně zaměřeny a určeny v souřadnicích v souřadnicovém systému jednotné trigonometrické sítě katastrální. Bylo

provedeno vytyčení polohy lomových bodů dle těchto souřadnic v terénu a následně proveden zákres hraničních znaků do katastrální mapy.

4. S obsahem oznámení vyjádřili žalobci dne 19. 11. 2021 nesouhlas, v němž tvrdili, že ke zjišťování průběhu hranic pozemků nebyli jako jejich vlastníci v roce 1995 ani nikdy dříve přizváni. Společnost Geodézie Jizerky s.r.o. vytyčovala vlastnické hranice dle obnovy katastrálního operátu z roku 1995. Protože žalobci neměli možnost vyjádřit se při obnově katastrálního operátu k průběhu hranic, nesouhlasili s jejich vytyčeným průběhem a s nimi spojenou výměrou.
5. V reakci na podaný nesouhlas zahájil katastrální úřad v dané věci správní řízení podle správního řádu a § 36 odst. 4 katastrálního zákona. Ve vyjádření ze dne 14. 1. 2022 žalobci prezentovali tabulku, v níž jsou chronologicky uvedeny změny výměr pozemků. Nesouhlasili především s vytyčenými hranicemi pozemků a uvedli, že protokol o vytyčení hranice pozemků ze dne 24. 10. 2020 podepsali s výhradou. Dle jejich názoru, vytyčením těchto hranic došlo ke zmenšení výměry pozemků.
6. Katastrální úřad ve svém rozhodnutí ze dne 25. 1. 2022 předně shrnul dosavadní průběh řízení. Následně konstatoval, že celková změna výměry pozemku oproti tvrzení žalobců je 55 m². Uvedl, že pozemky jsou určeny polohově a geometricky. Takové určení pozemku je dáno číselným vyjádřením lomových bodů hranice pozemku a jejich spojnicemi. Společnosti X vycházela z lomových bodů z polního náčrtu č. X, určených při obnově katastrálního operátu novým mapováním. Katastrální úřad zdůraznil, že se vytyčením nemění geometrické a polohové určení pozemku, tudíž se nemění ani výměra pozemku. Výměry pozemku ve vlastnictví žalobců oproti sousedním pozemkům jsou vedeny v souladu s výsledky obnovy katastrálního operátu novým mapováním, na jejichž základě byl obnoven ke dni 1. 9. 1995 katastrální operát. Katastrální úřad proto nesouhlasu žalobců nevyhověl.
7. Rozhodnutí katastrálního úřadu žalobci napadli blanketním odvoláním, které doplnili dne 25. 3. 2022. Žalobci nesouhlasili s tak rozsáhlým zmenšením výměry pozemků, které jsou v jejich vlastnictví, neboť tyto změny podle nich nemohly být způsobeny pouze nepřesností v původních mapových podkladech. Rozporovali rovněž vytyčení hranic pozemků společností Geodézie Jizerky s.r.o. dne 24. 10. 2020.
8. K podanému odvolání přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. Nejprve se teoreticky zabýval východisky § 36 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona. Dodal, že žalobci v souvislosti se svým nesouhlasem nenamítali žádnou konkrétní chybu v zákresu hranic těchto pozemků. Žalovaný se tedy zaměřil především na zjištění, zda se katastrální úřad při evidování výměry předmětných parcel dopustil zřejmého omylu při vedení a obnově katastru.
9. Konstatoval, že pozemky jsou v katastru nemovitostí evidovány v podobě parcel. Výměra parcely je dle § 2 písm. g) katastrálního zákona evidována s přesností danou metodami, kterými

byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku. Přesnost výměry parcely je přitom podle žalovaného dána údaji o geometrickém a polohovém určení a přesností jejího výpočtu. Zobrazením parcely, resp. promítnutím geometrického a polohového určení pozemku v mapě se tento pozemek v terénu nijak nemění. Dojde-li tedy ke zpřesnění výpočtu výměry pozemku, aniž by byly dotčeny hranice takového pozemku, k žádnému zmenšení pozemku na zemském povrchu tím nedojde. Pro zpřesnění výměry podle žalovaného nejsou stanoveny žádné přípustné meze, nesmí při něm však dojít ke změně hranic pozemku. Geometrické a polohové určení pozemku je dáno číselným vyjádřením prvků a spojnicemi lomových bodů v katastrální mapě a nikoliv výměrou.

10. Protože se žalobci s technickým odůvodněním snížení evidované výměry po obnově katastrálního operátu novým mapováním v rozhodnutí katastrálního úřadu neztotožnili, přistoupil žalovaný k detailnějšímu popisu technologického postupu tvorby digitální katastrální mapy a způsobu výpočtu výměr parcel. Zabýval se rovněž postupem při obnově katastrálního operátu novým mapováním. Uvedl mimo jiné, že při obnově katastrálního jsou šetřeny hranice pozemků podle skutečného stavu v terénu za účasti komise pro zjišťování hranic a vlastníků, kteří označí hranice svých pozemků. Vyšetřené lomové body hranic jsou následně zaměřeny, vznikne tak nové geometrické a polohové určení pozemku. Výsledkem nového mapování je i nový výpočet výměr parcel.

11. Podle žalovaného požadavku žalobců, aby výměry parcel byly uvedeny do původního stavu z roku 1973, nelze vyhovět, protože výměra pozemku je odvozeným údajem od geometrického určení a výměry se určují z výkresu digitální katastrální mapy. Navíc v roce 1979 bylo dohodou zrušeno právo osobního užívání odvolatelů k dílu „d“ ppč. X podle GP č. _____ zak. _____ X. Žalovaný rovněž zjistil výměry dotčených parcel evidovaných v informačním systému katastru nemovitostí a dospěl ke shodným výměrám jako katastrální úřad ve svém rozhodnutí.

Stejně jako katastrální úřad proto konstatoval, že v posuzované věci se nejednalo o chybu v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona.

12. K námitkám žalobců žalovaný uvedl, že nepřesnost při určení výměry mohla vzniknout postupným dělením původní parcely ppč. X. Dodal, že obvod parcely ppč. X je dlouhý 194 m a uváděný rozdíl ve výměrách 56 m². Rovněž poukázal na skutečnost, že 1 mm na mapě

v měřítku 1:2880 odpovídá vzdálenosti 2,88 m v terénu. Pokud tedy dojde k odsazení obvodu parcely o 29 cm, bude rozdíl nulový, což odpovídá síle čáry 0,1 mm v původní analogové mapě. Dále zopakoval, že vytyčení a označení bodů v terénu nemá vliv na evidované výměry v katastru nemovitostí. Vytyčování hranic pozemků je zeměměřickou činností, při které se v terénu vyznačí poloha lomových bodů hranic pozemků podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení. Přesnost vytyčení je dána přesností dosavadních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemků. Prosté vytyčení hranic pozemků podle údajů katastru také samo

o sobě není a nikdy v minulosti nebylo právně závazné. Rovněž technická dokumentace o provedeném vytyčení hranic pozemku není sama o sobě dostatečným podkladem pro

provádění změn údajů o geometrickém a polohovém určení pozemků v katastru nemovitostí.

13. Vzhledem k tomu, že výrok prvostupňového rozhodnutí svými náležitostmi zcela nenaplnňoval

§ 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu přistoupil žalovaný k jeho změně. Smyslem provedení těchto změn, které nijak neovlivnily podstatu prvostupňového rozhodnutí, bylo upřesnění obsahu výroku tak, aby lépe odpovídal předmětu řízení.

II. Žaloba

14. V žalobě žalobci namítali, že na straně 9 protokolu o obnově katastrálního operátu v části souhlas uživatele má být podpis žalobce a). Žalobce a) však tento protokol nikdy nepodepsal, neboť podpis na uvedené straně 9 protokolu není jeho podpisem. Žalobkyně b) tento soupis rovněž nepodepsala, a tudíž jako spoluvlastník nevyslovila souhlas s protokolem o výsledku šetření a s vyznačeným průběhem hranic pozemku. Žalobci tedy nikdy nemohli souhlasit s výsledkem šetření a vyznačeným průběhem hranic pozemků vzniklým na základě obnovy katastrálního operátu novým mapováním. Touto skutečností se katastrální úřad nezabýval. Samotný protokol o průběhu šetření a vyznačení hranic pozemku byl žalobcům předán jejich právní zástupkyní poté, nahlédla do správního spisu.
15. Ve správním spise je rovněž založena dohoda o zrušení práva osobního užívání pozemku, uzavřená dne 15. 5. 1979 mezi Místním národním výborem ve Skuhrově a žalobci, která je opatřena jejich originálními podpisy. Srovnáním těchto podpisů s podpisem na protokolu z roku 1995 je zřejmé, že se nejedná o podpis ani jednoho z žalobců. Žalobci tak nikdy nebyli účastníky řízení o obnově katastrálního operátu v katastrálním území Skuhrov, nebylo jim zasláno oznámení o vyložení obnoveného katastrálního operátu a nebylo jim tudíž umožněno podat písemné nebo osobní námitky.
16. Postup katastrálního úřadu při vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu byl proto podle žalobců v rozporu s § 7 a § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „starý katastrální zákon“). Tím byla založena procesní vada celého postupu obnovy katastrálního operátu ve vztahu k dotčené parcele ve vlastnictví žalobců. Pro podporu svého tvrzení žalobci navrhovali provést důkaz znaleckým posudkem, který by ověřil pravost podpisu žalobce a). Na to, že se žalobci nikdy nezúčastnili zjišťování průběhu hranic pozemků při obnově katastrálního operátu v roce 1995, upozornili katastrální úřad ve svém podání ze dne 19. 11. 2021. S touto skutečností se katastrální úřad nevypořádal.
17. Žalobci současně brojili proti vytyčení hranic pozemků ze dne 24. 10. 2020. Body užité k vytyčení hranice pozemku v žalobě konkrétně vypsali a uvedli, že protokol podepsali s výhradou. Vzhledem k tomu, že zaměření hranic v roce 1995 proběhlo v rozporu s tehdy platným katastrálním zákonem, je podle žalobců chybné a v rozporu se zákonem také zaměření z roku 2020 vycházející z výsledků obnovy katastrálního operátu novým mapováním z roku 1995. Žalobci rovněž namítali, že katastrální úřad ani žalovaný neprovedli kontrolu zákresu hranic pozemků a soustředili se pouze na namítané zmenšení výměry pozemků. Vzhledem k tomu, že hranice pozemku byly určeny v roce 1995 chybně, jedná se o vadu řízení, která měla za následek nepřezkoumatelnost obou rozhodnutí. Žalobci proto navrhovali, aby soud rozhodnutí žalovaného i jemu

předcházející rozhodnutí katastrálního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

24. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval svojí argumentaci týkající se principů mapování a dodal, že odlišnost mezi původní grafickou mapou a novou digitální mapou nelze bez dalšího považovat za chybu vzniklou zřejmým omylem při obnově katastru ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
25. K tvrzení žalobců, že podpis žalobce a) v soupisu nemovitostí není jeho podpisem, a že jej žalobkyně b) nepodepsala vůbec, žalovaný uvedl, že nepodepsání soupisu nemovitostí, odvolání tohoto podpisu, pravost podpisu nebo neúčast vlastníků na zjišťování hranic pozemků podle § 42 odst. 6 katastrálního zákona nemá žádný vliv na výslednou katastrální mapu. Dodal, že žalobci citovaný § 7 a § 8 starého katastrálního zákona na projednávanou věc nedopadají.
26. Závěrem žalovaný uvedl, že žalobci žádnou konkrétní chybu v zákresu hranic pozemků nenamítali, proto se posuzováním zákresu hranic pozemků nezabýval. Navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl s tím, že náhradu nákladů nepožadoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
28. Předmětem projednávané věci je posouzení, zda existují důvody pro provedení žalobci požadované opravy údajů katastru ve smyslu § 36 katastrálního zákona.
29. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona *„na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.“*
30. S ohledem na argumentaci žalobců přichází v posuzované věci v úvahu toliko důvod opravy podle písm. a) citovaného ustanovení, tedy důvod spočívající v existenci chybných údajů v důsledku zřejmého omylu při vedení katastru, neboť žalobci v průběhu řízení ani v žalobě nenamítali žádnou konkrétní chybu v zákresu hranic, jež by nasvědčovala důvodu opravy podle písm. b) citovaného ustanovení.
31. K problematice oprav katastrálního operátu se váže bohatá rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011-68, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, či ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 242/2015-55). Již v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, se Nejvyšší správní soud zabýval výkladem pojmu „zřejmý omyl“ a dovodil, že *„obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině“*

či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem).“

32. V rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27, pak Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „katastrální úřad je oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Musí zde tedy existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah, ze kterého vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Při opravě chybného údaje katastru podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy též posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“ Jak bylo následně shrnuto například v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 7 As 123/2013-28, „při procesu opravy chyby v katastrálním operátu se tedy zkoumá pouze to, zda se pracovník katastrálního úřadu při provádění zápisu do katastru nemovitostí dopustil zřejmého omylu. Není rozhodné, zda zápis v katastru nemovitostí odpovídá skutečnosti.“
33. Ačkoliv se citovaná judikatura vztahuje především k právní úpravě obsažené v dnes již neúčinném starém katastrálním zákonu, lze z ní obecně vycházet, neboť právní úprava opravy chyby byla v téměř nezměněné podobě převzata do současného katastrálního zákona. I v projednávané věci je proto třeba trvat na dříve vysloveném požadavku, aby opravou chyby v katastrálním operátu došlo k nastolení souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, tedy údaji v katastru a údaji dle listin založených ve sbírce. Odstranění rozporů mezi nimi je totiž smyslem a účelem tohoto institutu (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005-125, publ. pod č. 986/2006 Sb. NSS, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, publ. pod č. 2902/2013 Sb. NSS, nebo ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009-75).
34. Ve zde přezkoumávaném případě žalobci v žalobě nenamítali konkrétní rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Svou argumentaci omezili výhradně na tvrzení, že se neúčastnili místního šetření prováděném v rámci obnovy katastrálního operátu novým mapováním, čímž bylo zasaženo do jejich procesních práv. Tvrzení žalobců tedy samo o sobě neimplikuje vznik zřejmého omylu při zápisu, jelikož v žalobě v podstatě neuvedli, jaký údaj by měl být zapsán nesprávně. Zcela neurčitě brojili proti bodům užitým k vytyčení hranice pozemku v roce 2020 provedeným společností X nespecifikovali však, z jakého důvodu by měly být hranice vytyčené těmito body v rozporu s údaji zapsanými v katastru nemovitostí. Je tedy zjevné, že ke zřejmému omylu při vedení a obnově katastru nedošlo.
35. Samotnému tvrzení žalobců, podle kterého je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné následkem vady řízení, soud nepřisvědčil. Zmíněnou vadu žalobci spatřovali v tom, že nebyli přítomni místnímu šetření a vytyčení hranic pozemku v roce 1995. Předně je nutné uvést, že k opravě údajů v katastru není možné přistoupit výhradně na základě procesní

vady způsobené při obnově katastrálního operátu. To platí zvláště za situace, kdy žalobci nenamítají konkrétní rozpor zapsaných údajů se skutečností. V tomto kontextu soud zdůrazňuje, že podle § 42 odst. 6 katastrálního zákona nepřítomnost vlastníka a jiného oprávněného při zjišťování hranic není na překážku využití výsledků zjišťování hranic k vyhotovení nových souborů geodetických

a popisných informací. To ostatně potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 4. 2022, č. j. 6 As 270/2021-65. Z uvedeného vyplývá, že zákon s nepřítomností účastníka řízení do jisté míry počítá. Případnou absenci podpisu žalobců na protokolu proto nelze považovat za porušení zákona nebo procesní vadu, jež by měla za důsledek nezákonnost, případně nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Jelikož chybějící podpis žalobců není na překážku využití výsledků zjišťování hranic, nepřistoupil soud ani k provedení žalobci navrhaného důkazu znaleckým posudkem, který by byl vzhledem k výše uvedenému zcela nadbytečný.

36. Pouze pro úplnost lze konstatovat, že uvedená námitka nebyla uplatněna v odvolání. Žalovanému tak nelze vytýkat, že se problematikou absence, případně padělání podpisu žalobce a), nezabýval. Žalobci sice ve vyjádření ze dne 19. 11. 2021 obecně uváděli, že se místního šetření v roce 1995 neúčastnili. Nicméně tuto svou argumentaci dále nerozvedli a nekonkretizovali, z jakého důvodu ji považují za důležitou s ohledem na tvrzenou existenci chyby v katastrálním operátu.
37. Závěrem soud konstatuje, že nevyhověl ani zcela obecné námitce žalobců, týkající se neprovedení kontroly zákresu hranic pozemků. Žalobci totiž vůbec nespecifikovali, z jakého důvodu by měly správní orgány k provedení kontroly zákresu hranic pozemků přistoupit. Soud připomíná, že rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z toho důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54 nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Není tedy úkolem správního soudu, aby za žalobce pochybení správních orgánů v průběhu správního řízení či důvody nezákonnosti jejich rozhodnutí vyhledával. Takto nekonkrétní, obecně formulované námitce proto nemohl soud přisvědčit.

V. Závěr a náklady řízení

38. Z uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítnul. O žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobci i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili a soud neshledal potřebu doplňovat dokazování.
39. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
40. V souzené věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten ovšem náhradu nákladů nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 15. prosince 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu